

BOFÖRTECKNING

INNEHÅLL

1 ALLMÄNT

2 UPPRÄTTANDE OCH BESTYRKANDE AV BOFÖRTECKNINGEN

2.1 Upprättandet av boförteckning

2.2 Bestyrkande av boförteckningen

3 INNEHÅLLET I EN BOFÖRTECKNING

3.1 Allmänt

3.1.1 Boförteckning enligt minimikraven

3.1.2 Fullständig boförteckning

3.1.3 Anmälan av borgenärer i samband med en polisanmälan

3.1.4 Egendom som ingår i konkursboet

3.1.5 Grupperingen i en boförteckning

3.2 Inventering

3.3 Värdering av egendomen

3.4 Tillgångar

3.4.1 Bestående aktiva

3.4.2 Rörliga aktiva

3.4.3 Övriga tillgångar

3.5 Skulder

3.6 Ansvar

4 BOFÖRVALTARENS UPPSKATTNING AV UTDELNINGEN

5 SAMMANFATTNING

1

ALLMÄNT

Syftet med boförteckningen är att ge en illustrerande och verklig bild av gäldenärens ekonomiska situation då konkursen började. Uppgifterna i boförteckningen är viktiga då beslut fattas om huruvida konkursen ska fortsätta eller förfalla, vem som ska åta sig ansvaret för kostnaderna och om övergången till en offentlig utredning. Boförteckningen ligger till grund för bedömningen av beloppet på den utdelning som flyter in till borgenärerna. Borgenärer utövar sin beslutandemakt utifrån borgenärsförteckningen i boförteckningen, fram till dess att fordringarna är i bevakning eller i övrigt preciserats.

2

UPPRÄTTANDE OCH BESTYRKANDE AV BOFÖRTECKNINGEN

2.1 Upprättandet av boförteckning

Boförvaltaren ska upprätta en boförteckning över gäldenärens tillgångar och skulder. Gäldenärens skyldighet är att ge boförvaltaren alla sådana uppgifter som är nödvändiga för att upprätta en tillförlitlig boförteckning. Vid upprättandet av boförteckningen ska man som grund använda gäldenärens bokföringsmaterial och annat material som anknyter till affärsverksamheten, om det kan anses vara tillförlitligt. Boförvaltarens uppskattning av bokföringsnivån och utlåtandet om betydelsen av eventuella brister eller fel för upprättandet av boförteckningen ingår i gäldenärsutredningen.

Boförvaltaren har därtill samma rätt som gäldenären själv att utan hinder av sekretessbestämmelserna också av utomstående aktörer, för att upprätta boförteckningen och sköta övriga uppgifter, få nödvändiga uppgifter om bankkonton, penningrörelsen, finansieringsavtal och -förbindelser, gäldenärens förmögenhet, beskattningen och övriga omständigheter som gäller gäldenärens ekonomiska ställning eller den ekonomiska verksamhet som gäldenären utövar (KonkL 8:9).

En boförteckning ska upprättas inom två månader från det att konkursen börjat. Det är möjligt att avvika från den utsatta tiden enbart utifrån en särskild orsak som är oberoende av boförvaltare, såsom ofullständig bokföring, en gäldenär som flyr eller ett omfattande bo. I detta fall ska boförvaltaren i Kostihandlingssystemet anteckna (KonkL 9:2) det uppskattade datum då boförteckningen färdigställs och lagra ett meddelande, som redogör för orsakerna till att boförteckningen inte upprättats inom den utsatta tiden. En anteckning i Kostihandlingssystemet ska göras och ett meddelande ska lagras genast då grunden för en sådan är känd och i varje fall innan utgången för den utsatta tiden.

Boförvaltaren ska göra en anmälan med samma innehåll också till den domstol som behandlar konkursärendet. Om hindret för att färdigställa boförteckningen inte undanröjs inom den uppskattade tiden, ska en ny anteckning göras i Kosti och ett nytt meddelande ska lagras, vilket också ska överlämnas till domstolen. En boförteckning ska i alla fall upprättas utan oskäligt dröjsmål.

Boförvaltaren ska rikta gäldenärens uppmärksamhet också mot de påföljder som kan orsakas för gäldenären av försummelse av skyldigheten att medverka och lämna uppgifter. Vid behov ska boförvaltaren utan oskäligt dröjsmål hos domstolen lägga fram ett krav om förordnande av ett tvångsmedel enligt konkurslagen för en gäldenär som försummar sina skyldigheter.

En boförvaltare kan inte göra en framställan om att en konkurs ska förfalla innan boförteckningen och gäldenärsutredningen upprättats. Boförvaltaren kan dock framställa att en konkurs ska förfalla, om en gäldenär som flyr, trots tvångsmedlen, inte inom en rimligt tid nås för att bestyrka en boförteckning.

Om konkursen fortsätter, kan gäldenären åläggas att uppfylla sin skyldighet att medverka och bestyrka boförteckningen ännu i ett senare skede av konkursförfarandet.

I 4 kap. 12 § i konkurslagen fastställs det vem som ses som gäldenär vid tillämpning av bestämmelserna om gäldenärens rättigheter och skyldigheter. På förordnande av en domstol kan gäldenärskretsen också utvidgas. Boförvaltaren ska vid behov yrka på att domstolen ger ett förordnande med vilket en person enligt bestämmelsen åläggs att uppfylla gäldenärens skyldighet att medverka eller att bestyrka boförteckningen.

2.2 Bestyrkande av boförteckningen

En gäldenär ska med sin underskrift bestyrka att en boförteckning är korrekt. Boförvaltaren ska sända boförteckningen till gäldenären i förväg eller på annat sätt ge gäldenären tillräckligt med tid för att ta del av boförteckningen innan den bestyrks. Boförvaltaren ska därtill vara närvarande då gäldenären bestyrker boförteckningen. Bestyrkandet kan exceptionellt ske också per post eller e-post.

Om boförteckningen enligt gäldenärens uppfattning inte till någon del är korrekt, ska han eller hon lägga fram eller till förteckningen foga de kompletteringar, rättelser eller andra anmärkningar som han eller hon finner nödvändiga. Dessa förbehåll ska vara exakta och motiverade. Boförvaltaren ska alltid underrätta gäldenären om möjligheten till förbehåll och understryka att ansvaret för att uppgifterna i boförteckningen är korrekta ligger hos gäldenären.

På yrkande av boförvaltaren kan en domstol förordna att gäldenären i stället för att underteckna en boförteckning ska infinna sig vid domstolen och där med en ed eller försäkring bestyrka boförteckningen. Det finns orsak att lägga fram ett

yrkande till exempel om det finns skäl att misstänka att gäldenären hemlighåller eller ger felaktiga uppgifter eller helt vägrar att underteckna boförteckningen. En domstol kan ålägga en gäldenär att också i övrigt överlämna uppgifter för boförteckningen.

Med stöd av 4 kap. 5 a § i konkurslagen har gäldenären rätt att låta bli att lämna uppgifter som hänför sig till en gärning för vilken han eller hon är brottsmisstänkt i en förundersökning (så kallat skydd mot självinkriminering).

Om gäldenären med stöd av skyddet mot självinkriminering har låtit bli att lämna uppgifter, ska gäldenären informera om detta senast i samband med att boförteckningens riktighet bestyrks.

Om en gäldenär låter bli att lämna uppgifter till boförvaltaren med stöd av bestämmelsen om skydd mot självinkriminering, ska gäldenären specificera brottsmisstanken och den förundersökning eller det åtal som gäller den. Boförvaltaren ska säkerställa att de grunder för skydd mot självinkriminering vilka gäldenären meddelat är korrekta.

Boförvaltaren ska överlämna boförteckningen **genom att använda det mest ändamålsenligt sättet (KonkL 22:7)** till gäldenären, konkursombudsmannen, de största borgenärerna och på begäran också till andra borgenärer utan dröjsmål efter att förteckningen färdigställts. Bilagorna till en boförteckning överlämnas enbart på begäran. Boförteckningen ska lagras i Kosti.

En boförvaltare kan på begäran ge en boförteckning till en annan aktör. I prövningen av detta ska boförvaltaren dock beakta den sekretessplikt som föreskrivits i 14 kap. 13 § i konkurslagen. Vid behov ska boförvaltaren täcka de sekretessbelagda uppgifterna. Täckningen av uppgifterna ska framgå av handlingen. Sekretessbelagda uppgifter enligt bestämmelsen omfattar dock inte av boförteckningen framgående eller andra uppgifter om förmögenhetsställningen för konkursboet. En boförvaltare kan vid behov påminna alla personer som får uppgifter som gäller gäldenärer eller konkursboet om sekretesskyldigheten. Det finns bestämmelser om brott mot sekretessplikten i strafflagen (38:1 och 2 §).

Gäldenärens skyldighet att medverka och lämna uppgifter har behandlats också i delegationens rekommendationer Besittningsövertagande av ett konkursbo och Råd och anvisningar till konkursgäldenärer, rekommendationerna 1 och 15.

3

INNEHÅLLET I EN BOFÖRTECKNING

3.1 Allmänt

I boförteckningen ska man anteckna egendomen och skulder och ansvar då konkursen börjar. När det är känt att konkursen fortsätter i ett fullskaligt förfarande, ska en fullständig boförteckning upprättas. Om det i det inledande skedet av konkursen inte är känt om konkursen fortsätter inom ramen för ett fullskaligt förfarande, har inte boförvaltaren någon skyldighet att utreda alla skulder på ingående sätt och han eller hon kan fokusera på att utreda gäldenärens förmögenhet och de omständigheter som behövs i gäldenärsutredningen, såsom orsakerna till konkursen och gäldenärens verksamhet.

Boförvaltaren prövar om innehållet i boförteckningen ska lättas upp. Boförvaltaren kan upprätta en fullständig boförteckning också då förutsättningarna för en mindre omfattande boförteckning är uppfyllda.

3.1.1 Boförteckning enligt minimikraven

Om konkursen sannolikt kommer att förfalla, ska boförteckningen uppfylla enbart minimikraven. I så fall är det tillräckligt att man i boförteckningen enbart antecknar de största borgenärerna och deras fordringar och de viktigaste övriga förbindelserna, som utgörs av till exempel gäldenärens borgen till avsevärda penningbelopp och tredjemanspanter. Vad gäller övriga skulder och förbindelser är det nödvändigt att anteckna enbart boförvaltarens uppskattning av det totala beloppet på dessa (KonkL 9:1.1). Gäldenärens egendom då konkursen börjar ska antecknats fullständigt.

Det är inte nödvändigt att anteckna andra än de största borgenärerna eller deras fordringar i boförteckningen, om det bedöms att konkursen kommer att förfalla (se dock 3.1.3). På motsvarande sätt behöver borgenärerna dock inte alls meddela deras fordringar innan det är känt att konkursen fortsätter.

Med största borgenärer avses de viktigaste borgenärerna när det gäller beloppet på deras fordringar, vilka ska bedömas separat vid varje konkurs. I ett litet konkursbo är det möjligt att en relativt liten fordran hör till de största. När de största borgenärerna fastställs, ska man inte ge vikt åt att fordringens storlek i proportion till storleken på borgenärens affärsverksamhet.

Vad gäller beloppet på deras fordringar ska de viktigaste borgenärerna utan säkerhet räknas in i de största borgenärerna, trots att deras fordringar är avsevärt lägre än fordringarna hos de största borgenärerna med säkerheter. Det finns skäl att räkna in såväl de största borgenärerna med förmånsrätt (främst pantborgenärer) som de största borgenärerna utan förmånsrätt i gruppen av de största borgenärerna.

Efterställda fordringar för borgenärerna (L om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning 6 §) medför inte rösträtt till borgenärerna i fråga vid en konkurs (KonkL 15:3.1). Inte heller en stor efterställd fordran innebär en ställning bland de största borgenärerna i boförteckningen.

Om en närstående till gäldenären är på väg att räknas in i de största borgenärerna, till exempel ett bolag tillhörande samma koncern, kan det finnas skäl för boförvaltaren att anteckna också de största borgenärerna som inte hör till närkretsen i boförteckningen.

3.1.2 Fullständig boförteckning

Om det kan bedömas att konkursförfarandet fortsätter inom ramen för ett fullskaligt förfarande, finns det skäl för boförvaltaren att i boförteckningen anteckna alla gäldenärens skulder och förbindelser, eftersom alla borgenärer, om konkursen fortsätter, ändå ska utredas innan bevakningsdagen fastställs. Gäldenärens egendom då konkursen börjar ska antecknas fullständigt.

3.1.3 Anmälning av borgenärer i samband med en polisanmälan

Om gäldenärens alla skulder inte antecknats i boförteckningen, rekommenderar delegationen att boförvaltaren i samband med brottsanmälan gällande ett målsägandebrott underrättar polisen om de gäldenärer och deras fordringar vilka framgår av bokföringen.

Om förundersökningen sannolikt enbart kommer att gälla det misstänkta bokföringsbrottet, är det inte nödvändigt att meddela borgenärerna.

3.1.4 Egendom som ingår i konkursboet

När en konkurs börjar, omfattar konkursboet utöver gäldenärens egendom också egendom som gäldenären får innan konkursen avslutas. I boförteckningen ska man följaktligen anteckna också den egendom som gäldenären fått då konkursen börjat. Egendom som inte kan utmätas, hör inte till konkursboet (KonkL 5:3.1) och den antecknas inte i boförteckningen.

Konkursboet efter en fysisk person omfattar dock inte inkomst som han eller hon förvärvat efter att en konkurs börjat eller egendom som han eller hon fått, och inte heller egendom som gäldenären får avskilja enligt utsökningsbalken. Sådan egendom utgörs bland annat av sedvanligt bohag, personliga föremål, nödvändiga arbetsredskap och skyddsandelen i brist på annan motsvarande inkomst 1,5-faldigt (UB 4:21 och KonkL 5:3).

3.1.5 Grupperingen i en boförteckning

Uppgifter om varor och skulder kan grupperas genom att som grund använda det balansräkningsschema som fastställts i bokföringsförordningen. Särdrag i ett enskilt konkursbo kan ofta vara en orsak till att avvika från

balansräkningsschemat på så sätt att uppgifterna antecknas som ändamålsenliga helheter.

3.2 Inventering

Gäldenärens egendom ska inventeras och vid behov fotograferas så fort som möjligt efter beslutet om försättande i konkurs.

Boförvaltaren ska pröva det vid var tid mest ändamålsenliga sättet att göra inventeringen och ge detaljerade anvisningar till inventeraren. Boförvaltaren ansvarar för att inventeringen gjorts på ändamålsenligt sätt, oberoende av om den utförs av gäldenärens personal, en utomstående aktör eller en gäldenär i stället för av boförvaltaren.

En tillräckligt detaljerad förteckning ska upprättas över inventeringen. Den plats där egendomen finns ska antecknas på ändamålsenligt sätt i förteckningen (verksamhetsställe, byggnad, rum, våning e.d.).

Egendom som tillhör en utomstående, men som är i gäldenärens besittning och som kan avskiljas från gäldenärens egendom, hör inte till konkursboet. Egendom tillhörande en utomstående ska vid behov förtecknas, markeras och hållas åtskild från den egendom som hör till boet.

3.3 Värdering av egendomen

Gäldenärens egendom ska värderas till gängse värde (sannolikt överlåtelsepris). God förvaltningssed förutsätter att boförvaltaren, med gäldenären och vid behov med externa sakkunniga, försöker utreda gängse värde på egendomen. Användning av sakkunniga kan vara motiverat, om boet innehåller enskilda värdefulla föremål eller egendom som är svår att uppskatta. Det är inte nödvändigt att inhämta en sakkunnigbedömning om värdet på egendomen är uppenbart lågt eller om det står klart att pantsatt egendom inte kommer att generera medel till boet.

I boförteckningen är det undantagsvis möjligt att utöver det sannolika överlåtelsepriset på medlen också anteckna bokföringsvärdet. I syfte att säkerställa boförteckningens läsbarhet och tydlighet, kan bokföringsvärdet i så fall antecknas till exempel inom parentes, i en sidfot eller som en egen kolumn. Om gäldenärens bokföring kan anses vara tillförlitlig och korrekt när det gäller värderingarna, kan enbart bokföringsvärdena användas som boförteckningsvärden. Användning av bokföringsvärden lämpar sig främst för

omfattande konkursbon och situationer där boförvaltaren inte har möjlighet att utreda det sannolika överlåtelsepriset på tillgångarna.

Värderingsgrunderna ska nämnas separat för varje egendomsslag eller -post (bokföringsvärde, eventuella inkuransavdrag, inhämtade värderingsutlåtanden, mottagna köpeanbud osv.).

3.4 Tillgångar

3.4.1 Bestående aktiva

I bestående aktiva inräknas gäldenärens anläggningstillgångar och övriga långfristiga placeringar. I boförteckningen kan egendomen i enlighet med det fastställda balansräkningsschemat grupperas enligt immateriella och materiella nyttigheter. Aktier, andelar och fordringar som räknas in i långfristiga placeringar kan, för att boförteckningen ska vara tydlig, antecknas som finansieringstillgångar (punkt 3.4.2)

Immateriella nyttigheter med ekonomiskt värde, utgörs främst av patent, upphovsrättigheter och varumärkesrättigheter (immateriella rättigheter) I boförteckningen ska man göra en inventering också av andra immateriella rättigheter än de som tagits upp i bokföringen och registrerats.

De materiella nyttigheterna utgörs av mark- och vattenområden, byggnader och konstruktioner, maskiner och inventarier samt andra motsvarande nyttigheter. Vad gäller fastigheter ska man i boförteckningen nämna beloppet på pantskulder som eventuellt belastar dessa och kända pantborgenärer.

Föremål som köpts med ägarförbehålls- och återtagningsrättsvillkor ska antecknas som en egen grupp eller i övrigt uttryckas tydligt, så att äganderätten till dessa inte överförs till gäldenären. Som värde på föremålen kan man anteckna nettovärdet, som fås genom att dra av den skuldandel som hänför sig till föremålet från dess gängse värde. Om gängse värde på ett föremål tas upp i boförteckningen (brutto), ska det avbetalningsskuldbelopp som hänför till detta nämnas separat.

3.4.2 Rörliga aktiva

I rörliga aktiva inräknas gäldenärens omsättnings- och finansieringstillgångar.

Omsättningstillgångar utgörs av material och förnödenheter, varor under tillverkning och färdiga varor samt varor som ska grupperas som egna förteckningar. Värdet på material och förnödenheter och varor under tillverkning

påverkas av om de kan slutföras och säljas av boet. Om detta är fallet, ska ärendet nämnas i samband med egendomsposten i fråga.

Finansieringstillgångar utgörs av gäldenärens fordringar, finansiella värdepapper och penningmedel (kontantkassa) samt bankfordringar.

Vad gäller konto-, låne- och andra fordringar ska man i boförteckningen anteckna gäldenärens namn, postadress och fordringsbeloppet per tidpunkten för försättandet i konkurs. Om det då boförteckningen upprättas är känt att osäkerhet råder kring en fordran eller att den är tvistig, ska detta nämnas i boförteckningen (grunden för tvistigheten, gäldenärens betalningsförmåga e.d. omständigheter som är betydelsefulla för kumuleringen och som blivit kända av boförvaltaren). Eventuella säkerheter som getts till gäldenären för fordringarna ska nämnas.

Till finansiella värdepapper räknas aktier, andelar i andra bolag såsom i öppna bolag, i kommanditbolag eller andelslag och övriga värdepapper, såsom masskuldebrevslån.

En kontantkassa ska räknas genast då konkursen börjat. Kontantkassans faktiska belopp ska antecknas i boförteckningen. Om saldot på kassakontot för en bokföringsskyldig gäldenär och det faktiska kassabeloppet i boet inte överensstämmer, ska boförvaltaren utreda om en andel som eventuellt saknas i kassan ska antecknas som fordran för gäldenären gentemot vd:n eller en annan person med ansvar för kassan.

Bankfordringar ska antecknas enligt saldot på dagen för försättande i konkurs, oberoende av eventuell rätt för kvittning av en motfordran hos en bank. En anmärkning ska göras om kvittningsrätten till exempel i en egen kolumn på så sätt att beloppet på de faktiska tillgångar som hör till boet kan upptäckas. Det ska observeras att ett kreditinstitut dock inte har rätt att kvitta sin fordring gentemot gäldenären med tillgångar som finns på ett konto hos gäldenären vilket är avsett för att sköta betalningsrörelsen (KonkL 6:5).

3.4.3 Övriga tillgångar

I boförteckningen ska man anteckna också sådana gäldenärstillgångar som nödvändigtvis inte framgår av bokföringen, men som sannolikt ökar realiseringskumuleringen.

Övriga medel kan utgöras av till exempel

- en enskild näringsidkares privata egendom (exklusive icke-utmättningsbara tillgångar)
- den andel av dödsboet som hör till gäldenären
- fordringar som grundar sig på försäkringsavtal

- överlåtbara avtal
- betalda förskott

3.5 Skulder

I boförteckningen ska man anteckna enbart de skulder vars grund uppkommit innan försättandet i konkurs. Det finns skäl att rikta uppmärksamhet mot skuldpreskriptionen och avsaknaden av verkställbarhet.

Information om skulder, kan om det är ändamålsenligt, grupperas enligt det balansräkningsschema som fastställts i bokföringsförordningen. Å andra sidan är det möjligt att gruppera till exempel enligt löne-, finansinstituts-, försäkringsavgifts-, skatte-, hyres-, konto- och andra skulder.

Borgenärens namn, postadress och skuldbeloppet vid tidpunkten för konkursen ska antecknas i boförteckningen. Som skuldbelopp antecknas kapitalet och den ränta som räknats på denna fram till dagen för försättandet i konkurs. Om borgenären inte meddelat ränteandelen, är det inte nödvändigt att räkna den. Räntorna preciseras slutgiltigt i konkursbevakningen. Andra skulder än skulder i euro ska antecknas i euro enligt kursen på den dag då konkursen startat (KonkL 12:2).

Boförvaltaren ska säkerställa saldona på de skulder som gäldenären meddelat, om det finns skäl att misstänka att uppgifterna inte stämmer. Det finns alltid skäl att av borgenärerna granska saldona på fordringar av offentliga borgenärer och de största privata borgenärerna.

En säkerhet som en borgenär eventuellt har för sin fordran eller motfordran som kan kvittas ska antecknas i boförteckningen. I synnerhet i denna utsträckning ska man se till att ansvarsposter inte antecknas dubbelt.

Skulder som har förmånsrätt med stöd av 3a § i lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning och vilka uppkommit under ett företagssaneringsförfarande före konkursen, ska antecknas som en egen grupp i boförteckningen. Skulder som uppkommit under saneringsförfarandet är föremål för prestation med bästa förmånsrätt efter de fordringar som tryggats med pant- och retentionsrätten enligt 3 § i lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning. Arvodet till utredaren och bevakaren och deras kostnadsersättningar ska betalas ur konkursboets medel före de skulder som uppkommit under saneringsförfarandet, varför dessa poster också ska antecknas tydligt som en egen grupp i boförteckningen.

3.6 Ansvar

Gäldenärens borgens- och andra ansvar och de pantar som gäldenären gett ska antecknas i boförteckningen. Vad gäller ansvar ska man i mån av möjlighet meddela till vem till säkerhet för vilken förpliktelse en ansvarsförbindelse getts eller egendom pantsatts samt prioritetsordningen för panterna.

Ansvar som gäller egendomsposter kan antecknas antingen under varje separata egendomspost eller alternativt som en egen grupp.

4

BOFÖRVALTARENS UPPSKATTNING AV UTDELNINGEN

Boförvaltaren ska till boförteckningen foga en uppskattning av resultatet av konverteringen av egendomen till penningmedel och konkursboets kostnader. Utifrån beräkningen kan boförvaltaren uppskatta den utdelning som kumuleras för borgenärernas fordringar.

Vid bedömning av konkursboets kostnader ska man beakta de rättegångsavgifter som ska tas ut för domstolsförfarandet, boförvaltarens arvode och andra sedvanliga kostnader som orsakas av utredningen och förvaltningen av boet.

I uppskattningen ska man därtill beakta andra förutsebara omständigheter, som påverkar det slutliga beloppet på utdelningarna och fördelningen av dessa mellan borgenärerna. Dessa omfattar till exempel kvittningar, lönefordringar som utgör masskuld och medel som eventuellt flyter in till boet av försäljning av pantsatt egendom.

5

SAMMANFATTNING

Boförvaltaren ska i boförteckningen upprätta en sammanfattning av gäldenärens ekonomiska situation, om det är ändamålsenligt att upprätta en sammanfattning. Boförteckningens omfattning kan vara orsaken till att det är ändamålsenligt att upprätta en sammanfattning.

I vanliga konkursbon är ett referat av boförteckningen och boförvaltarens uppskattning av utdelningarna i allmänhet en tillräcklig sammanfattning. Vad gäller omfattande konkursbon är det däremot motiverat att upprätta en separat sammanfattning, som innehåller boförvaltarens uppskattning av det belopp som flyter in av realiseringen av pantsatt och icke-pantsatt egendom.

Som bilaga till rekommendationen finns det modeller över en boförteckning som uppfyller minimikraven och en fullständig boförteckning.

Helsingfors, den 1 juli 2019

Sami Uoti
ordförande

Antti Kurikka
sekreterare

- BILAGA
1. Modell över en boförteckning som uppfyller minimikraven
 2. Modell över fullständig boförteckning